

[Kristen Amby.]

afgørende Forskel paa Kvinder og Mænd, at dette ogsaa maa være afgørende, naar man skal lovgive om Kvinders og Mænds saakaldte Ligeret i det ene eller det andet Forhold.

Jeg har ikke Spor imod, at man behandler dette Lovforslag i et Udvalg, men jeg haaber, at naar Lovforslaget gaar ud af Udvalget, vil, som det er sket i Landstinget, stadig væk ikke den Mulighed være aaben, som ej heller er det nu, for, at de nye Ting, man fra visse Sider ønsker, skulde komme der. Er der andre Ting af saglig Karakter, som man ønsker, er det kun rimeligt at forhandle herom, men jeg kan med det samme sige, at med Hensyn til dette grundlæggende Spørgsmaal har vi den Stilling, at vi vil ikke være med.

Erik Appel: Det foreliggende Lovforslag indeholder et afgjort Fremskridt deri, at det giver Præster, der uden at være teologiske Kandidater ogsaa før dette Lovforslags Fremsættelse har kunnet opnaa Ansættelse i Sognepræsteembeder, Ret til at søge andet Embede. Jeg anerkender dette Fremskridt og er den højtærede Minister taknemmelig for Fremsættelsen af Lovforslaget. Men jeg kunde ønske, at den højtærede Minister havde taget Skridtet fuldt ud og ladet de omhandlede Præster søge Embede paa fuldt lige Fod med de teologisk uddannede. I Lovforslaget staar, at de kun kan søge, saafremt de anbefales af den Biskop, i hvis Stift de virker. Denne Klausul ønsker jeg hævet, idet jeg finder den baade unødvendig og urimelig. Dette skal jeg begrunde.

Efter Lovforslagets § 3's Ordlyd skal disse Lægsmænd, inden de stedes til Prøve for det høje Bispeeraad, i fremtrædende Grad have vist sig i Besiddelse af de Egenskaber, der kræves til Præstegerningen. Af teologiske Kandidater forlanges som Mindstemaal, at de ved den teologiske Prøve har faaet „non contemnendus“, hvilket paa Dansk betyder „ej at foragte“. Det forekommer mig urimeligt, at fremtrædende Egenskaber i Retning af Præstegerning ikke kan vurderes lige med „ej at foragte“ i teologisk Viden, saa de paagældende Mænd, efter at de er blevet Præster, kan findes fuldt ud ligestillede.

En lignende Klausul lægger Lovforslaget paa Præster for danske evangelisk-lutherske Menigheder uden for Riget, naar de søger Præsteembede i den danske Folkekirke. Jeg maa formode, at der særlig tænkes paa Præster blandt Landsmænd i

De forenede Stater og Argentina. Jeg har opholdt mig begge Steder og kender nøje disse Præster. De staar i Præstegerning fuldt paa Højde med Præster herhjemme, og de har en nær Tilknytning til deres Menigheder i det folkelige Arbejde, hvilken mange Præster herhjemme bittert føler Savnet af. Noget lignende kan siges om Præster ved evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet.

Jeg vil finde det rimeligt, at man viser disse Præster — og derigennem de Menigheder, de har tjent — den Tillid, at de kan søge paa fuldt lige Fod med Præster i den danske Folkekirke. Saa vidt mig bekendt foretager Menighedsraadene ved Præstevalg en ret indgaaende Undersøgelse af de enkelte Ansøgere Forhold i tidligere Embeder, sluttelig under Biskoppens Medvirken, saa det formentlig alene under Hensyn hertil maa findes unødvendigt i Lovforslaget at forlange en Forhaandsundersøgelse af Biskoppen.

Af de nævnte Grunde ønsker jeg Klausulerne fjernet. De maa dog føles som et Mindreværdsstempel paa de omhandlede Præster. Et Mellemlandpunkt som Lovforslagets er ikke paa sin Plads. Enten nægter man at give Adgang til Folkekirken Embeder for andre end teologiske Kandidater, eller ogsaa giver man Adgang med fuld Honnør, saa disse ikke-teologisk skolede Præster, naar de engang er optaget i det folkekirkelige Præstesamfund, regnes for fuldt kollegialt ligestillede med deres teologiske Embedsbrødre.

Jeg vil ikke hermed have udtrykt, at jeg finder et teologisk Studium overflødigt. Det vil formentlig vedblivende være af Værdi, at Folkekirken har Præster, der magter baade det gamle Testaments og det nye Testaments Grundsprog, og som har sat sig grundigt ind i Kirkens Historie. Men der er en nødvendig Forudsætning for enhver Præst, en Forudsætning, der er uafhængig af enhver Uddannelse. Det er selve Kaldet til Gerningen. Under Forudsætning af, at dette Kald er til Stede, bør Ligestilling være en Selvfølge.

Jeg maa dernæst beklage, at den højtærede Minister ikke i dette Lovforslag har medtaget Kvinderne som værdige til at søge Præsteembede i Folkekirken. Kvinderne har under aarelang og ofte bitter Kamp med Mændene vundet Ligestilling med dem paa de allerfleste Omraader, og det vilde føles som en Befrielse, om Skridtet nu blev taget fuldt ud. Det er en rent medmenneskelig Handling, det drejer sig om. Der er jo ikke Tale om at paatvinge en Sognemenighed en